

Tekst | Beeld | Marco de Pauw

Rendiertrek Noorwegen

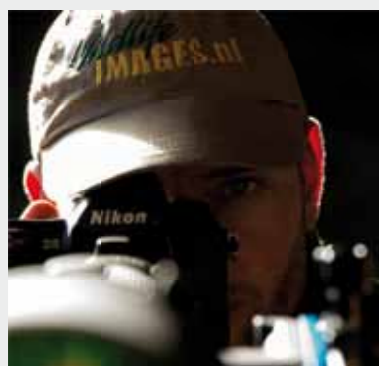
ISO 320 | F4 | 1,3 SEC (- 0,3 EV) | 130 mm

ISO 320 | F 4.5 | 1/13 SEC (- 0,3 EV) | 180 mm

Deze keer heb ik er voor gekozen om jullie twee verschillende creatieve foto's te laten zien die een paar minuten na elkaar gemaakt zijn. Hierdoor kan je heel duidelijk zien wat het verschil is tussen de verschillende sluitertijden. En nu kan je zelf ook merken dat bij de een de ene foto en bij de ander een andere foto meer aanspreekt.

Marco de Paauw |
www.wildlifeimages.nl

Enkele jaren geleden ben ik in mijn eentje naar Noorwegen gereden om daar de muskusossen te fotograferen. Over dit avontuur heb ik al eerder in het Nikon Magazine geschreven. Tijdens zo'n reis richt je je natuurlijk het meeste op je hoofdonderwerp. Maar als je een klein beetje geluk hebt komen er ook andere interessante onderwerpen op je pad. En dan zal je wel heel stom zijn als je dat laat liggen! Ik ben sowieso een opportunist met mijn fotografie. Waar heel veel andere in een bepaalde situatie er niet eens aan denken om het proberen, spring ik zo de modder in om 200 meter verderop er iets op te krijgen. En ik moet toegeven dat me dit heel vaak niet lukt, maar er zijn ook genoeg momenten geweest dat het me wel lukt en dat ik met een schitterende plaat thuis kom.

Muskusos

In een eerder nummer van het Nikon Magazine vertelde ik, dat ik voor mijn leven had moeten rennen, omdat een muskusos me op de horens wilde nemen. Daarin vertelde ik ook dat ik de volgende dag een jager was tegen gekomen die dit had zien gebeuren en me uitnodigde om bij hem die avond rendier en eland te komen eten. Zijn naam was Terje en ik moet zeggen dat ik in mijn leven nog nooit iemand had ontmoet die zo gastvrij was als hij! Zonder problemen kon ik zo bij hem blijven slapen en eten. Toen ik hem daar voor wilde betalen werd hij gewoon een beetje boos. "Je bent mijn gast en je mag hier blijven zo lang je wilt". Hij woonde midden in het bos en hij vertelde me dat hij de winter daar voor een lynx in zijn achtertuin een ree had zien bespringen.

Moet je voorstellen een lynx in je achtertuin! Dat is pas waanzinnig gaaf!

Rendiertrek

Hij vroeg me of ik het ooit wel eens geprobeerd had om de rendiertrek te fotograferen? Ik vertelde hem dat dit voor mij de eerste keer in Noorwegen was en dat ik het super zou vinden om te doen, maar dat ik niet zou weten waar ik zou moeten beginnen. Ik wist namelijk wel dat de rendieren niet altijd de zelfde route nemen en dat het weer hier een zeer grote invloed op heeft. En hoe opportunistisch ik ook ben, ook ik ken mijn grenzen. Hij bood mij aan om de volgende dag samen er naar op zoek te gaan. Dus zo gezegd zo gedaan. De nacht ervoor deed ik geen oog dicht, omdat ik zo opgewonden was! Je weet gewoon dat het iets heel bijzonders is wat je gaat doen!

De volgende ochtend stonden we om 4:30 uur op. Nog even de hond voeren, bestaande uit een heel karkas van een eland. En toen gingen we op pad. Eerst met zijn 4x4, twee uur diep de Noorse bergen in. Telkens even stoppen om met zijn verrekijker het landschap af te speuren. En ook al zijn het er dan een paar duizend. Noorwegen is zo ongelooflijk weids dat je zelfs een paar duizend rendieren kan kwijtraken! Nadat we meerdere malen tevergeefs weer een berg hadden beklommen kreeg ik er toch een beetje een zwaar hoofd in of het deze dag wel zou gaan lukken!

Golvend tapijt van dieren

Rond 15:00 uur zei hij me dat hij het idee had waar ze nog wel eens zouden kunnen

zitten maar dan zouden we wel een flink eind moeten lopen. Natuurlijk ga je dan geen nee zeggen! Dus zijn we op pad gegaan. We moesten eerst een flink eind afdalen om vervolgens een riviertje over te steken. Het grote voordeel van het wandelen in Noorwegen is dat je geen water hoeft mee te nemen, want je kan er simpelweg gewoon uit de rivier drinken. Na het riviertje te hebben overgestoken moesten we een flink stuk klimmen. Bovenop de berg aangekomen zei Terje me laten we hier maar eens een tijdje gaan zitten. Glasing is een Amerikaanse uitdrukking voor urenlang met een verrekijker een gebied afspeuren. Nadat we al een flinke tijd hadden zitten kijken en ik het eigenlijk een beetje had opgegeven zei hij ineens. Marco! Ja, ja, daar in de verte! Kijk, kijk daar onder in de vallei. Ik moet jullie eerlijk zeggen dat ik zelfs met mijn kijker nog moeite had om ze te zien. Maar als je op een gegeven moment weet waar je naar moet kijken gaat het al een stuk beter. In het begin waren het er nog maar een paar, maar na tijdje werden het er steeds meer en meer. Van een afstand is het een groot tapijt van bewegende rendieren die in een golvende beweging over de toendra heen beweegt.

Hoe besluipen?

De grote vraag die je jezelf op zo'n moment moet vragen is: hoe besluip je een kudde rendieren van 1000 stuks!? Nou, Niet! Je moet het terrein zo lezen dat je een beetje kan voorspellen waar ze naartoe zouden kunnen gaan. En dat hebben we dan ook gedaan. We zijn terug gegaan om achter de berg langs naar de juiste plek te rennen. Tussen de twee bergen in was er een trechtervormige opening ontstaan met in het midden een rotsformatie. De perfecte plek om je tussen te verstoppen. Wat je natuurlijk wel in de gaten moet houden is de windrichting. En daar hadden we gelukkig geluk mee! Muisstil zijn we blijven wachten tot de rendieren steeds dichterbij kwamen. Het is werkelijk waar een ongelooflijk ervaring om omringd te zijn door zo'n grote groep van deze schitterend dieren!

Meegetrokken opname

Je moet natuurlijk niet als een dolle beginnen te fotograferen want dan horen ze je gelijk. Heel voorzichtig heb ik een paar platen gemaakt. Het was ondertussen al vrij laat geworden en veel fotografen zouden dan zeggen, nu kan ik niet meer fotograferen. Op zo'n moment

moet je creatief gaan denken. Ik heb er toen voor gekozen om een meegetrokken opname met een langzame sluitertijd te maken. Dit soort fotografie kan soms zoveel spectaculairder zijn! Alles beweegt en er zijn maar enkele punten scherp. Mocht je dit eens willen proberen, probeer dan maar een eend te fotograferen die net uit het water op vliegt. Stel dan je camera zo in dat je met een zoom lens op een 30ste van een seconde uitkomt. Deze opname is met een nog veel langzamere tijd gemaakt. Ik kan ook goed begrijpen dat er mensen zijn die dit helemaal niets vinden. Ook dat mag! Maar ik denk wel dat je dit soort fotografie altijd met een open vizier moet blijven bekijken. Want je kan er echt enorm mooie dingen mee maken!

Voor mijzelf was het echt een onvergetelijke ervaring! En ook al is het misschien niet mijn aller mooiste foto die ik ooit gemaakt heb, het is een van mijn foto's waar ik de mooiste herinnering aan heb. En dat is iets waar je altijd oog voor moet houden. Want soms is de tocht die je voor een foto moet maken belangrijker dan de foto zelf! Zeker als je er je brood niet mee hoeft te verdienen. ■